

31 האדם הנעשית בו (משא"כ השראת השכינה
32 שהו"ע הבא מלמעלה), ולכן גם לעת"ל משיח יבנה
33 המקדש.

34 ח. אמנם מובן שגם לדעת המדרש ורש"י יש
35 יתרון ועילוי בעבודת וזיכרון המטה, ומטעם זה הי'
36 צ"ל, כנ"ל, עבודת כאו"א מישראל בנדבת המשכן
37 ועבודת כל חכמי לב במלאכת המשכן. אלא שכ"ז
38 הוא בהכנה, אבל הקמת ועשיית המשכן בפועל
39 לא הי' באפשרויות עבודת ישראל, ולכן הביאו "את
40 המשכן אל משה". ועד"ז הי' ענין הקמתו בו'
41 ימה"מ שהי' הכנה מצד המטה כדי שיוכל להיות
42 השראת השכינה בר"ח ניסן באתעדל"ע, כנ"ל⁴⁶.
43 וההוראה מכ"ז:

44 (א) ראשית צריכה להיות התעסקות ועבודת
45 כאו"א בתומ"צ בכח עצמו, ומ"מ עליו לדעת שאין
46 זה כ"א ההכנה ועליו להביא כל המלאכה והעבודה
47 שלו אל משה (אשר בכאו"א ועי"ז -
48 להאזנה פשוטת דמשה שבדורו⁴⁷), חכמי הדור עיני
49 העדה, כי ה"משה" שבדור בכחו להקים המשכן
50 בנפשו של כאו"א בדרך המשכה מלמעלה.

51 (ב) לאידך: כאשר מציעים "שליחות" - לנסוע
52 ולעסוק בהפצת היהדות והמעיינות בפרט חוצה,
53 (שעי"ז גם מקימים את המשכן⁴⁸ שבכאו"א מאלה
54 שמשפיעים עליהם), יתכן שיחשוב שלפי מצבו
55 בהווה אין הוראה זו שייכת אליו, בטענתו: ה"ה
56 חלק מ"עם חכם ונבון"⁴⁹, ולכן צ"ל הנהגתו באופן
57 כזה, היינו להתבונן בכל ענין ודבר עד שיושג
58 ויונח אצלו בפנימיות⁵⁰. ובמצבו בהווה - ענין
59 שליחות זו להפיץ המעיינות חוצה הוא אצלו בבחי'
60 מקיף, איננו מבין ומשיג זה בשכלו באופן פנימי,
61 ולכן (לדעתו) מתחלה ייגע א"ע בלימוד התורה
62 בכלל ולימוד (המעיינות) תורת החסידות בפרט,

1 שאנו מצפין בנוי ומשוכלל הוא, יגלה ויבא
2 משמים שנא' ⁴¹ מקדש ה' כוננו ידיך". לשיטה זו,
3 על אף העילוי בהחידוש בעבודת המטה, מ"מ א"א
4 שעשיית משכן והשראת השכינה ייעשו ע"י המטה,
5 אלא דוקא ע"י אתעדל"ע שלמעלה באין-ערוך מזה
6 שנמשך ע"י עבודת המטה [ולכן, אחרי כל היתרון
7 שבעבודת המטה בו' ימה"מ, שהקימו את המשכן
8 פעמים רבות וכו', הנה "הקמתו" באופן שתשרה
9 בו השכינה, היתה דוקא ע"י ש"הוקם מאליו" -
10 מלמעלה], ולכן ס"ל שגם המקדש דלעתיד לא יהי'
11 בנינו ע"י ידי אדם, אלא יתגלה ויבוא משמים⁴².
12 ועפ"ז י"ל שהרמב"ם דס"ל דמשיח יבנה
13 ביהמ"ק⁴³, גם הוא אזיל לשיטתי' במעלת עבודת
14 המטה על הגילוי מלמעלה - בשייכות להמשכן
15 ומקדש.

16 והוא ע"פ משנ"ת⁴⁴ שאף שבמשכן ומקדש היו
17 שני דברים כללים: (א) מנוחת והשראת השכינה
18 שהיתה בהם וכמש"נ ועשו לי מקדש (בכדי שיהי')
19 ושכנתי בתוכם. (ב) העבודה הנעשית בהם,
20 שבעיקרה היא עבודת הקרבנות והעלי' לרגל
21 בשלש רגלים, הנה לדעת הרמב"ם⁴⁵ העיקר בציווי
22 הקב"ה לבנות ביהמ"ק הוא ענין הב' - עבודת
23 המטה, שיהי' לנו "בית מוכן להקריב בו קרבנות
24 וחוגגין אליו ג' פעמים בשנה".

25 והטעם בזה (לדעת הרמב"ם): אף שהיתרון
26 בהשראת השכינה הבאה מלמע' אינו בערך
27 להעבודה שנעשית ע"י הנבראים, מ"מ יש בזה
28 המעלה שאף שזהו רק "קב" אבל זהו "קב שלו"
29 - עבודת הנבראים, וכאשר ציוה הקב"ה לישראל
30 לעשות משכן ומקדש, הייתה הכוונה בשביל עבודת

(41) בשלח טו, יז. ראה פרש"י שם.

(42) ולהעיר שגם בביהמ"ק שבנה שלמה נאמר ה' "בנה מעצמו" (שמו"ר פנ"ב, ד. במדבר"ר פ"ד, ג. וש"נ. וראה גם תנחומא (באבער) כאן ח).

(43) ה' מלכים רפ"א. ובסופו (וכמ"ש גם בהקדמתו לפי המשניות בה"תועלת" שבידיעת ההלכות שבמס' מדות. הובא ונתבאר בתויו"ט בפתיחתא למס' מדות). והוא ע"פ ירושלמי מגילה פ"א הי"א. ויק"ר פ"ט, ו. וראה ג"כ ירושלמי פסחים פ"ט ה"א (וכ"ה בתוספתא פסחים פ"ח ה"ב). ולכאורה מוכרח הוא מהא דרצו לבנות ביהמ"ק בימי ר"י בן חנניא (ב"ר ספס"ד. וראה מנ"ח מצוה צ"ה).

וראה תיוון מחז"ל הנ"ל (אם משיח בונה מקדש או יתגלה ויבא משמים) לעיל ע' 98. לקו"ש ח"ג ע' 84 הערה 36.

(44) ראה בארוכה לעיל ע' 120 ואילך ובהנסמן שם.

(45) ריש ה' ביהב"ח. ספהמ"צ מ"ע כ. ושורש יב.

(46) וזהו גם הטעם שהלויים בעצמם היו יכולים להקימו בכל

מסע ומסע, אף שבפעם הראשונה בר"ח ניסן לא היו יכולים להקימו. כי לאחרי שהוקם בפעם ראשונה "מאליו" (וע"י עסק ידי משה) ושרתה בו שכינה, ניתן הכוח שכל ישראל יוכלו להקימו בכל מסע. וראה מפרשי רש"י (רא"ם וש"ך) בפרש"י לט, לג.

(47) ת"ז תי' סט (קיב, א. קיד, א).

(48) שהרי מצוה - מלשון צוותא וחיבור (לקו"ת בחוקתי מה,

ג ד"ה רבי אומר ה"ש"ת ספ"א ואילך. ועוד בכ"מ. וראה תניא פל"ד: אעשה לו משכן כו').

(49) ואתחנן ד, ו.

(50) ראה לקו"ד ח"א קמא, ב ואילך. ובכ"מ.